

Arrest

nr. 92 274 van 27 november 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 30 augustus 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 augustus 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 oktober 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 november 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. DE CONINCK, die loco advocaat M. ROETS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Russische nationaliteit te bezitten en van Tsjetsjeense origine te zijn. U was woonachtig in X. U bent gehuwd en heeft twee minderjarige kinderen. U bent rolstoelgebruiker.

Begin juni 2012 werd uw neef A. S. (...) samen met zijn vriend door onbekenden ontvoerd. De vriend werd kort hierop vrijgelaten, uw neef werd na een vasthouding van drie weken vermoord. Zijn lijk werd eind juni aan de familie vrijgegeven. U woonde hierna de begrafenis van uw neef, die plaatsvond in besloten kring, bij. Na uw aanwezigheid op de begrafenis begonnen uw problemen.

Begin juli, kort voor uw verjaardag, werd u thuis opgepakt door gemaskerde personen in zwarte camouflage-uniformen. Ze brachten u naar een onbekende plaats waar u beschuldigd werd van banden met illegale bendes en van schijninvaliditeit. U werd eveneens beschuldigd van medeplichtigheid bij de organisatie van explosies bij u in de buurt. U werd hierbij gefolterd. U werd vrijgelaten nadat u een papier had getekend en u had ingestemd om een informant te worden. U werd dezelfde dag nog vrijgelaten en teruggebracht naar uw woning.

Na uw vrijlating verbleef u nog enige tijd thuis, totdat uw reis naar het buitenland was geregeld. Op 14/07/2012 werden u en uw gezin thuis opgepikt door een minibus. Deze bracht jullie naar Oekraïne, waar jullie overstapten in een tweede minibus. Deze vervoerde jullie via Polen en Duitsland naar België. Op 17/07/2012 kwamen jullie in België aan. Diezelfde dag vroegen jullie asiel aan.

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (o.a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

Er dient te worden vastgesteld dat uw houding het niet toelaat de waarheid met betrekking tot uw reële individuele situatie te achterhalen.

Dit bleek allereerst uit uw verklaringen over uw identiteitsdocumenten. U verklaarde dat u in de Russische Federatie over een intern en internationaal paspoort had beschikt. Het intern paspoort legde u voor. Over het internationaal paspoort verklaarde u dat de smokkelaar het bij uw vertrek had gevraagd en het nadien niet meer had teruggegeven. U kon weliswaar niet zeggen waarom de smokkelaar uw paspoort nodig had gehad en waarom het niet kon worden teruggegeven (CGVS p.3). Nu, werd via een afgiftestempel in uw intern paspoort vastgesteld dat het internationaal paspoort op 25/04/2012, zijnde minder dan drie maanden voor uw verklaarde vertrek en voor het begin van uw vermeende problemen, aan u werd uitgereikt. Dit doet een legale uitreis naar België vermoeden. U werd hierop gewezen en beweerde dat u en uw vrouw een internationaal paspoort hadden aangevraagd om naar Turkije op vakantie te gaan. Deze reis zouden jullie uiteindelijk niet hebben gemaakt vanwege uw verslechterde gezondheidstoestand en vanwege de aanvang van uw problemen. Dit alles weet echter niet te overtuigen. Zo bleek immers dat u niet kon zeggen waarheen u in Turkije dan naartoe zou zijn gegaan. U beweerde dat jullie dit zelfs niet hadden opgezocht, en dat jullie evenmin langs reisbureaus waren geweest voor meer informatie of voor de organisatie van uw reis. Naast de bestemming kon u over het doel van de reis slechts zeggen dat u op hotel zou blijven en uitrusten (CGVS p.3-4). Hiermee is uw voornemen om naar Turkije te gaan geenszins aannemelijk gemaakt. Daarenboven verklaarde uw echtgenote dat jullie van plan waren om naar Turkije te gaan of naar de Dode Zee in Israël. Dit laatste omdat het zoute water goed voor uw gezondheid zou zijn (CGVS K. (...) p.3-4). Over deze plannen om naar de Dode Zee te gaan vermeldde u zelf echter niets, ondanks het feit dat u uitdrukkelijk over uw reisplannen werd bevraagd. Dit verschil in verklaringen wijst dan ook op de bedrieglijkheid ervan. Daarnaast werd vastgesteld dat uw echtgenote even later niet meer wist of het de Dode of de Rode Zee was waarheen jullie wilden gaan.

Naast deze bedrieglijke verklaringen omtrent jullie internationale paspoorten bleken ook jullie verklaringen over jullie reisweg naar België ongeloofwaardig te zijn. U beweerde voor het Commissariaat-generaal dat u met gebruik van twee minibussen via Oekraïne, Polen en Duitsland naar België was gebracht. Dat u zo was gereisd wist u aan de hand van de (Poolse en Duitse) nummerplaten die jullie hadden gezien en omdat jullie bij tussenstops Pools en Duits hadden opgevangen (CGVS p.6). Ook uw vrouw noemde deze landen (CGVS p.4-5). Deze verklaringen zijn echter strijdig met de verklaringen die u eerder voor de Dienst Vreemdelingenzaken aflegde. Daar gaven zowel u als uw echtgenote aan geen idee te hebben welke landen jullie gepasseerd hebben op jullie weg naar België (DVZ punt 35). Uw echtgenote werd hierop gewezen. Zij beweerde dat dergelijke

vragen over de reisroute niet eerder gesteld werden. Dit gaat echter aan de realiteit voorbij. Zo bevat het administratief verslag, opgesteld door de Dienst Vreemdelingenzaken, standaard een rubriek over de reisroute. Deze werd bovendien ingevuld op basis van jullie verklaringen. Naast de vaststelling van deze tegenstrijdigheid zijn jullie huidige verklaringen ook op zich gebrekkig. Zo werd vastgesteld dat u geen enkele stad kon noemen die jullie op jullie reis van Staraya Sunzja tot in Brussel waren gepasseerd. U beweerde dat u er vanwege uw zwakke gezondheid niet op had gelet. Daar staat tegenover dat u wel de landen kon noemen die u gepasseerd was op basis van de nummerplaten die u gezien had. Noch u noch uw echtgenote konden daarenboven verklaren hoe jullie de Oekraïens- Poolse grens hadden kunnen overschrijden (CGVS p.7; CGVS K. (...) p.5). Ook dit is gezien de mogelijkheid op een persoonlijke controle aan de grens onwaarschijnlijk.

Kortom dit alles wijst op de onbetrouwbaarheid van jullie verklaringen en doet vermoeden dat jullie op legale wijze, met gebruik van jullie internationale paspoorten, naar België zijn gereisd. Deze vaststelling is zwaarwichtig. Hierdoor ontstaat het vermoeden dat u uw internationaal paspoort bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over bijvoorbeeld een eventueel door u verkregen visum voor de reis naar België, het moment en de wijze waarop u uit het land vertrokken bent, verborgen te houden. De geloofwaardigheid van uw asielrelaas als ook uw algehele oprechtheid komt hierdoor in het gedrang.

Wat uw vluchtmotief betreft werd vastgesteld dat ook dit zich kenmerkte door bedrieglijkheid. Zo bleek vooraleerst dat uw verklaringen omtrent de dood van uw vermeende neef A. S. (...) niet overstemmen met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die aan het administratief dossier werd toegevoegd. U beweerde met name dat S. (...) begin juni 2012 werd ontvoerd en gedurende drie weken werd vastgehouden. Zijn lijk zou eind juni zijn vrijgegeven. Ook eerder bij het opstellen van de vragenlijst van het Commissariaat-generaal gaf u aan dat hij eind juni 2012 werd vermoord. Welnu, uit de bovengenoemde informatie blijkt dat S. (...) eind mei 2012 werd gedood. De berichtgeving over zijn dood dateert bovendien van eind mei 2012. U werd hiermee geconfronteerd en bleef bij uw verklaring dat het eind juni was. Aldus blijft de tegenstrijdigheid behouden.

Verder bleek u er niet van op de hoogte te zijn dat S. (...) – volgens de berichtgeving – bij een schietpartij was gedood en dat hierbij nog twee voorbijgangers gewond waren geraakt. U beweerde, in tegenstelling hiermee, dat er geen gewonden waren gevallen (CGVS p.9-10).

Uw bewering dat S. (...) samen met een vriend was gearresteerd werd niet bevestigd door de gevonden bronnen. Er werd daarbij vastgesteld dat u de naam van deze vriend niet kon noemen. U verklaarde wat dit betreft dat u hem niet kende (CGVS p.8). Aangezien uw vervolging zou zijn ontstaan na deze gebeurtenis (CGVS p.8) is deze onwetendheid echter onaannemelijk.

Deze vaststellingen wijzen allen op een gebrek aan kennis omtrent de berichtgeving rond de dood van S. (...), hetgeen uw relaas ongeloofwaardig maakt. Er dient daarbij bovendien op gewezen te worden dat u geen enkel bewijs aanbracht dat uw verwantschap met S. (...) aantoonde. Daarbij aansluitend werd vastgesteld dat u niet kon verklaren waarom uw broer, die nog steeds in Staraya Sunzja verblijft, omwille van deze verwantschap niet vervolgd wordt. U haalde aan dat hij niet naar de begrafenis van S. (...) was gegaan en dat hij geen eigenaar was van een onderneming, in tegenstelling tot u (CGVS p.5,12). Deze elementen wegen echter niet op tegen het belang van de verwantschap.

Tot slot wisten ook uw verklaringen over uw persoonlijke vervolging niet te overtuigen. Zo werd vastgesteld dat noch u noch uw vrouw konden zeggen op welke dag u werd opgepakt, zijnde het enige vervolgingsfeit in uw relaas. U kon slechts zeggen dat het begin juli 2012 was geweest, ergens voor uw verjaardag (op 05/07). U wist daarbij evenmin op welke weekdag dit was gebeurd (CGVS p.10). Uw vrouw van haar kant beweerde dat het op 02/07/2012 of 03/07/2012 was geweest. Ook zij wist niet op welke weekdag dat was geweest (CGVS p.6). Aangezien uw aanhouding nog vrij recent zou zijn gebeurd, aangezien zij vlak voor uw verjaardag zou zijn geweest en aangezien u kort daarop het land zou hebben verlaten (op 14/07/2012) is het onaannemelijk dat geen van jullie beiden een exacte datering kan geven. Daarenboven werd vastgesteld dat jullie andere gegevens, zoals het uur van uw arrestatie en het uur van uw vrijlating, wel allebei perfect konden geven (CGVS p.10-11; CGVS K. (...) p.6). Hierin moet tot slot worden opgemerkt dat uw echtgenote eerder in de CGVS-vragenlijst liet optekenen dat jullie problemen op 01/07/2012 of 03/07/2012 begonnen. Zij beweerde daarbij heden dat uw arrestatie het begin van jullie problemen betekende. Kortom, beide dateringen komen niet overeen en uw vrouw werd hierop gewezen. Zij beweerde dat zij misschien eerder een andere datering had gegeven omdat zij niet precies wist wanneer uw arrestatie had plaatsgevonden (CGVS K. (...) p.6). Deze bewering botst echter met haar eerdere verklaring dat zij zeer zeker wist dat u ofwel op 02/07/2012 ofwel op 03/07/2012 was opgepakt (CGVS K. (...) p.6).

Aldus moet besloten worden dat ook uw vluchtmotief bedrieglijk is.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus kan op basis van dit alles gesteld worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

De documenten die u en uw echtgenote aanbrachten zijn niet bij machte deze beslissing te wijzigen. Jullie interne paspoorten, uw rijbewijs, de geboorteaktes van uw dochters en het medisch attest aangaande uw invaliditeit leveren geen informatie die uw vluchtmotief zou bevestigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij beroept zich in een eerste en tweede middel respectievelijk op artikel 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Hiertoe gaat verzoekende partij in op motieven van de bestreden beslissing en tracht deze te verklaren dan wel te weerleggen.

2.2.1.1. Aangaande de motivering dat alles wijst op een geplande legale reis naar België betoogt verzoekende partij dat er betreffende de reden van de aanvraag van de internationale paspoorten geen sprake is van enige tegenstrijdigheid nu zowel zijzelf als haar echtgenote gewag maken van een aanvraag met het oog op een vakantie in het buitenland, waarbij ze beiden spreken over een reis naar Turkije. Enkel haar echtgenote oppert de Dode zee in Israël als alternatieve bestemming. Niet iedereen plant zijn reis tot in de puntjes en vindt het noodzakelijk langs een reisbureau langs te gaan, aldus verzoekende partij.

2.2.1.2. De verschoningsgrond waarom verzoekende partij niet in het minst wist waarheen zij in Turkije wenste op vakantie te gaan, meer in het bijzonder dat niet iedereen zijn vakantie in de puntjes regelt of reisbureaus consulteert, kan door de Raad niet worden aanvaard daar deze flagrant strijdig is aan de uiterst gespecificeerde locatie in Israël – dat daarenboven dan nog slechts een alternatieve bestemming betreft – met name de Dode Zee. Dat verzoekende partij geen gewag maakt van deze alternatieve bestemming is bovendien volstrekt onaannemelijk nu haar echtgenote zelf aangeeft dat het zoute water van deze zee heilzaam zou zijn voor haar echtgenoot (administratief dossier, stuk 3, gehoor K. M., p. 4). Desbetreffende motivering van verwerende partij blijft dan ook onverminderd overeind.

2.2.2.1. Verzoekende partij argumenteert dat zij zich de exacte datum van de moord op haar neef niet kan herinneren daar deze gebeurtenis “een grote indruk” heeft nagelaten op haar. Ze blijft erbij dat hij “eind juni” werd vermoord. Betreffende het niet op de hoogte zijn van de omstandigheden van deze moord dekt verzoekende partij zich toe door te stellen niet zelf aanwezig te zijn geweest bij de aanslag en de informatie van derden te hebben moeten vernemen.

2.2.2.2. De Raad stelt vooreerst vast dat van verzoekende partij niet wordt vereist de exacte datum van de moord te kennen. Verder oordeelt de Raad dat het terecht als volstrekt ongeloofwaardig moet worden beschouwd dat verzoekende partij de moord op haar neef situeert eind juni 2012 en derhalve uitermate kort voor haar eigen voorgehouden arrestatie, die zij plaatst begin juli, daar waar uit informatie gevoegd bij het administratief dossier blijkt dat A. S. reeds een maand eerder om het leven werd

gebracht. Verzoekende partij brengt geen andersluidende informatie bij waaruit blijkt dat de informatie waarop verwerende partij zich dienaangaande steunt niet correct zou zijn. Indien zoals verzoekende partij zelf aangeeft deze moord een zeer grote indruk op haar heeft nagelaten kan in redelijkheid worden aangenomen dat deze gebeurtenis in haar geheugen gegrift staat waardoor het volstrekt onaannemelijk is dat verzoekende partij zich in relatie tot haar beweerde persoonlijke arrestatie een maand vergist in de chronologische aanduiding van dit gebeuren.

Aangaande de onjuiste verklaring of er al dan niet nog andere slachtoffers gevallen zijn bij de schietpartij waarbij haar neef omkwam, wijst de Raad erop dat de bestreden beslissing als geheel moet worden gelezen en niet als een opeenstapeling van aparte componenten die elk op zich de beslissing dragen. De foutieve bewering dat geen andere slachtoffers zouden zijn gevallen – informatie die verzoekende partij had van een vriend die bovendien zelfs ooggetuige was van de schietpartij (administratief dossier, stuk 3, gehoor I. S., p. 10) – in samenlezing met het zelfs niet bij benadering correct kunnen duiden van het ogenblik waarop deze moord plaats had, volstaat te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van dit onderdeel van het voorgehouden asielrelaas.

2.2.3. Waar verzoekende partij opwerpt dat de autoriteiten er blijkbaar vanuit gaan dat zij stevigere banden had met haar neef dan haar broer en dit omdat zij wel op de begrafenis aanwezig was en haar broer niet, waardoor haar broer niet wordt vervolgd, stelt de Raad vast dat dit een louter hypothetische bewering betreft. Bovendien kan in redelijkheid niet worden aangenomen dat bij een onderzoek door de Russische autoriteiten naar het mogelijk gelieerd zijn van bepaalde personen met rebellenbewegingen onderzoeks- en vervolgingsdaden zouden zijn ingegeven door de loutere aan- of afwezigheid op een begrafenis daar waar beide broers volle neven zijn van de bij een schietpartij uitgeschakelde persoon.

2.2.4.1. Betreffende het niet exact kunnen aanduiden van de datum van arrestatie van verzoekende partij betoogt zij dat zowel zij als haar echtgenote deze arrestatie situeren begin juli 2012. Bovendien heeft ook deze arrestatie een grote indruk op haar gemaakt, aldus verzoekende partij. Ten slotte benadrukt zij dat haar echtgenote steeds consequent heeft voorgehouden dat deze arrestatie plaatsvond op 3 juli 2012.

2.2.4.2. De Raad is evenwel van oordeel dat de opmerking dat beide echtgenoten de arrestatie van verzoekende partij wel degelijk situeren begin juli 2012 geen afbreuk doet aan de vaststellingen dat geen van beiden de weekdag kan aangeven waarop deze arrestatie plaats had, dat verzoekende partij geen exacte datum kan aanreiken en dat de echtgenote van verzoekende partij de keuze laat tussen 1, 2 of 3 juli. Het verweer dat de echtgenote van verzoekende partij steeds zou hebben voorgehouden dat haar man op 3 juli 2012 werd gearresteerd, is flagrant strijdig met de gegevens van het administratief dossier. De echtgenote van verzoekende partij beweerde immers bij het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken dat hun problemen begonnen op 1 of 3 juli 2012 (administratief dossier, stuk 6B, vragenlijst K. M. p. 3) en situeerde de arrestatie van haar man – het begin van hun persoonlijke problemen – bij het gehoor op het Commissariaat-generaal op 2 of 3 juli 2012. Ten slotte oordeelt de Raad dat van een dergelijke ingrijpende gebeurtenis, waarvan verzoekende partij zelf aangeeft dat deze een grote indruk op haar heeft nagelaten, in het bijzonder de enige arrestatie en tevens het enige vervolgingsfeit waarvan verzoekende partij en haar echtgenote het slachtoffer werden, kan worden aangenomen dat deze in het geheugen gegrift staat waardoor het, mede gezien het zich situeren ervan kort voor de verjaardag van verzoekende partij op 5 juli en kort voor het verlaten van hun land op 14 juli, volstrekt ongeloofwaardig is dat noch verzoekende partij, noch haar echtgenote de exacte datum van deze arrestatie kunnen aanduiden.

2.2.5.1. Voor wat betreft de vastgestelde onaannemelijkheden aangaande de reisweg werpt verzoekende partij op dat zij gezien haar zwakke gezondheid en het feit dat de reis fysiek veel van haar had gevraagd geen namen van steden kon of wou onthouden. Verder oppert verzoekende partij dat het niet evident is om namen van steden te onthouden als men deze snel passeert en deze nog eens geschreven zijn in een vreemde taal. Ten slotte merkt verzoekende partij op dat het niet onwaarschijnlijk is dat zij niet zou weten hoe zij de Oekraïens-Poolse grens heeft kunnen overschrijden daar verwerende partij zelf aangeeft dat er een mogelijkheid bestaat op een persoonlijke grenscontrole hetgeen uiteraard impliceert dat het even goed mogelijk is dat er geen controle aan de grens heeft plaats gehad.

2.2.5.2. Vooreerst wijst de Raad erop dat de argumenten waarom verzoekende partij de namen van de doorkruiste steden niet heeft kunnen of willen onthouden aan elkaar strijdig zijn. Ofwel is een persoon door het vluchtig passeren en het niet kennen van de taal niet in staat de plaatsnamen te lezen en te begrijpen en is bijgevolg het niet kunnen of willen onthouden omwille van de fysieke toestand niet aan de orde, ofwel speelt de fysieke toestand parten en heeft men derhalve kennis kunnen nemen van de

namen van de steden die op de reis naar België werden aangedaan. Voormeld ongerijmd verweer kan derhalve door de Raad niet worden aanvaard. Bovendien kan niet worden aangenomen dat waar verzoekende partij bij het gehoor op het Commissariaat-generaal stelt door haar fysieke toestand niet te hebben gelet op de namen van de steden, zij evenwel wel voldoende observatievermogen en alertheid aan de dag kon leggen tijdens deze reis naar België teneinde de diverse nummerplaten van de wagens te onderscheiden waardoor zij wist in welk land ze zich bevonden (administratief dossier, stuk 3, gehoor I. S., p. 6). Verder gaat verzoekende partij volledig voorbij aan de door verwerende partij vastgestelde tegenstrijdigheid met betrekking tot de landen die door haar op haar vlucht naar België werden doorkruist. Waar verzoekende partij het bij het gehoor op het Commissariaat-generaal heeft over Oekraïne, Polen en Duitsland beweert zij evenwel bij het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken niet te weten welke landen op weg naar België werden gepasseerd (administratief dossier, stuk 7A, verklaring, vraag 35). Verzoekende partij laat deze vastgestelde tegenstrijdigheid ongemoeid waardoor deze als onbetwist en vaststaand wordt beschouwd.

Waar verzoekende partij nog opmerkt dat het perfect mogelijk is dat er geen persoonlijke controle aan de grens tussen Oekraïne en Polen heeft plaatsgehad, wijst de Raad erop dat dit verweer resulteert uit een verkeerde lezing van de bestreden beslissing. Immers motiveert verwerende partij niet dat het onmogelijk is deze grens over te steken zonder enige persoonlijke controle, doch wel dat verzoekende partij niet weet hoe deze grensovergang werd genomen. Verzoekende partij geeft bij het gehoor op het Commissariaat-generaal zelf aan dat noch de smokkelaar, noch de chauffeur haar in kennis stelden op welke wijze de grens zou worden of werd overschreden (administratief dossier, stuk 3, gehoor I. S., p. 7). Evenwel is het algemeen geweten dat er bij binnenkomst van Europa strenge identiteitscontroles plaatsvinden waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen, en dit op strikt individuele wijze. Het risico voor zowel verzoekende partij als de smokkelaar/chauffeur op ontdekking is dan ook zeer reëel. Om die reden acht de Raad het ongeloofwaardig dat de chauffeur/passeur het risico zou nemen verzoekende partij geen aanwijzingen of informatie te geven over haar reis en over hoe zij zich dient te gedragen in het geval van een controle.

Uit voormelde tegenstrijdigheid en onwetendheden kan onmogelijk worden aangenomen dat verzoekende partij op de door haar voorgehouden wijze en illegaal naar België is gereisd, wat verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van het voorgehouden asielrelaas.

2.2.6. Voormelde flagrante tegenstrijdigheden, onwetendheden en onjuistheden betreffende wezenlijke elementen van het voorgehouden asielrelaas verhinderen aan dit relaas enig geloof te hechten en laten niet toe verzoekende partij de status van vluchteling met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet toe te kennen.

2.2.7. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardig asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Waar verzoekende partij aangaande desbetreffende motivering van verwerende partij benadrukt dat er wel degelijk nog gevechtshandelingen aan de gang zijn, wijst de Raad erop dat verwerende partij zelf aangeeft dat gevechtshandelingen zich effectief nog steeds voordoen doch deze ingevolge de beperkte frequentie en het uitermate gericht karakter niet van die aard zijn dat er voor burgers sprake is van een "reëel" risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van "willekeurig" geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Verzoekende partij spreekt op generlei wijze dit beperkt en gericht karakter tegen en brengt evenmin andersluidende informatie bij waaruit blijkt dat de informatie waarop verwerende partij zich steunt niet correct is. De opmerking van verzoekende partij dat het loutere feit haar land te hebben verlaten de perceptie met zich brengt dat zij connecties heeft met de rebellen waardoor zij zal worden vervolgd, betreft een blote bewering die zij met geen enkele objectieve informatie onderbouwt. Desbetreffende motivering van verwerende partij blijft dan ook onverminderd overeind.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.8. De middelen zijn ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig november tweeduizend en twaalf door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT